

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 9 stycznia 2014r.

sprawy **M. S.**

skazanego z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 maja 2013 r., zmieniającego wyrok

Sądu Okręgowego w P. z dnia 23 stycznia 2013 r.

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący w swej skardze postawił jeden zarzut – rażącego naruszenia prawa materialnego polegającego na niezastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary pomimo zachodzenia warunków wynikających z art. 60§3 k.k.

Jako zasadniczą trzeba na wstępie wskazać okoliczność, iż kasacja zgodnie z obowiązującymi przepisami – art. 519 k.p.k. – wnoszona może być jedynie od orzeczeń sądu odwoławczego. W niniejszej sprawie sądem, który podjął decyzję negatywną w stosunku do możliwości zastosowania art. 60§3 k.k. był Sąd Okręgowy. Obrona nie godząc się z tym rozstrzygnięciem podniosła w swej apelacji zarzut naruszenia art. 60§3 k.k. Prawidłowo skonstruowana kasacja powinna zatem

odnieć się do ewentualnej wadliwości rozpoznania tego zarzutu przez Sąd Odwoławczy, a nie powtarzać treść apelacji. Sąd kasacyjny nie jest wszak „sądem III – instancji”. Już samo powyższe uchybienie nie pozwoliłoby na uwzględnienie tak skonstruowanej kasacji.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że Sądy obu instancji kwestię możliwości zastosowania art. 60§3 k.k. w uzasadnieniach swych wyroków szczegółowo rozważyły, wskazując w sposób konkretny, dlaczego w przypadku M. S. nie zostały spełnione warunki przewidziane w tym przepisie. Skarżący do tej argumentacji w istocie nie odnosi się, poprzestając na powielenia argumentów przedstawianych już w postępowaniu apelacyjnym.

Powtórzyć zatem trzeba, że skazany w niniejszej sprawie nie spełnił ani wymogu ujawnienia organom powołanym do ścigania przestępstw osób współdziałających z nim w popełnieniu przestępstwa ani nie ujawnił wszystkich istotnych okoliczności jego popełnienia. Zgodzić należy się z Sądem Okręgowym, że skazany nie mógł nawet subiektywnie być przekonany, że ujawnia osobę, o której sprawstwie organy nie posiadają informacji, skoro, w czasie przesłuchania okazywano mu zdjęcie tej osoby (M. M.). W tym czasie P. W. miał już postawiony zarzut analogicznej treści co skazany. Przypomnieć też wypada, że skazany nie ujawnił organom ścigania choćby tak istotnych informacji, jak dotyczących uzyskania prowizji za pośrednictwo kredytowe w kwocie ponad 150 000 zł.

W tej sytuacji, brak jest podstaw do uwzględnienia podniesionych przez skarżącego zarzutów.

Powyższe skutkowało uznaniem skargi kasacyjnej za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.